

CAP CONDEMNACIÓ

Dissabte 25 de novembre

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Romans 8:1-17.

PER MEMORITZAR:

**“Per tant, ara no hi ha cap condemnció per als qui són en Crist Jesús
[, que caminen no segons la carn, sinó segons l'Esperit]”
(Romans 8:1, SBT)*.**

Romans 8 és la resposta de Pau a Romans 7. A Romans 7, Pau parla de frustració, fracàs i condemnció. A Romans 8, la condemnció ha desaparegut, i és substituïda per la llibertat i la victòria per mitjà de Jesucrist.

Pau deia a Romans 7 que, si et negues a acceptar a Jesucrist, la miserable experiència de Romans 7 serà teva també. Seràs esclau del pecat, incapaç de fer el que decideixis fer. Pau diu a Romans 8 que Crist Jesús t'ofereix l'alliberament del pecat i la llibertat de fer el bé que vols, però que el teu cos no t'ho permetrà.

Pau segueix explicant que aquesta llibertat va ser comprada a un cost infinit. Crist, el Fill de Déu, va prendre sobre si la humanitat. Era l'única manera que podia relacionar-se amb nosaltres, ser el nostre Exemple perfecte i convertir-se en el Substitut que va morir en el nostre lloc. Ell va venir “en semblança de carn de pecat” (Romans 8:3, SBT). Com a resultat, els justos requeriments de la Llei poden complir-se en nosaltres (Romans 8:4). Amb altres paraules, per als que creuen Crist va possibilitar la victòria sobre el pecat, com així també el compliment dels requisits positius de la Llei, no com un mitjà de salvació, sinó com a resultat d'això. L'obediència a la Llei no ha estat, ni pot ser, un mitjà de salvació. Aquest va ser el missatge de Pau i el de Luter, i també ha de ser el nostre.

* A BEC: “Ara ja no queda cap condemnció per als qui estan en Crist Jesús”. El text reproduït entre [claudàtors] no apareix als principals manuscrits, i sembla ser una reiteració de la darrera part del versicle 4. (Nota i claudàtors del traductor).

EN JESUCRIST

“Per tant, ara no hi ha cap condemnció per als qui són en Crist Jesús [, que caminen no segons la carn, sinó segons l'Esperit]” (Romans 8:1, SBT)*. Què significa “cap condemnció”? Cap condemnció de què? I, per què és una molt bona notícia?

“En Crist Jesús” és una frase comuna en els escrits paulins. Que una persona estigui en Crist Jesús vol dir que ha acceptat a Crist com el seu Salvador. Confia en ell implícitament i ha decidit fer seu el mode de vida de Crist. El resultat és una estreta unió personal amb Crist.

“En Crist Jesús” contrasta amb “[en] la carn”. També contrasta amb l'experiència detallada en el capítol 7, on Pau descriu com carnal a la persona sota condemnció, abans que es lliuri a Crist, el que significa que és esclava del pecat. Està sota condemnció de mort (Romans 7:11, 13, 24). Serveix a la “lleï del pecat” (Romans 7:23, 25). Està en un estat terrible i miserable (Romans 7:24).

Però, llavors, la persona es lliura a Jesús, i es produeix un canvi immediat en la seva posició davant Déu. Qui anteriorment estava condemnat com infractor de la Lleï, ara és perfecte a la vista de Déu, com si mai hagués pecat, perquè la justícia de Jesucrist el cobreix completament. No hi ha més condemnció, no perquè la persona sigui irreprotxable, sense pecat o mereixedora de la vida eterna (ni pensar-ho!), sinó perquè el registre perfecte de la vida de Jesús ocupa el lloc del registre de la persona; per tant, no hi ha condemnció.

No obstant això, el bo no acaba allà.

Què allibera una persona de l'esclavitud al pecat? Romans 8:2.

L'expressió “la lleï de l'Esperit de la vida” (SBT)[#] es refereix al pla de Crist per salvar la humanitat, en contrast amb “la lleï del pecat i de la mort”, que en el capítol 7 es descriu com la lleï amb la qual va regnar el pecat, la fi del qual era la mort. La lleï de Crist, en canvi, produeix vida i llibertat.

“Tot aquell que refusa lliurar-se a Déu està sota el domini d'un altre poder. No és el seu propi amo. Pot parlar de llibertat, però està en la més abjecta esclavitud. [...] Mentre s'afalaga d'estar seguint els dictats del seu propi judici, obeeix la voluntat del príncep de les tenebres. Crist va venir per trencar les cadenes de l'esclavitud del pecat per a l'ànima” (DTG 431). Ets esclau o estàs lliure en Crist? Com pots saber-ho amb certesa?

* A BEC: “Ara ja no queda cap condemnció per als qui estan en Crist Jesús”. El text reproduït entre [claudàtors] no apareix als principals manuscrits, i sembla ser una reiteració de la darrera part del versicle 4. (Nota i claudàtors del traductor).

A BEC: “la lleï de l'Esperit, que dóna vida”. (Nota del traductor).

ALLÒ QUE LA LLEI NO POT FER

Per més bona que sigui, la “Llei” (la llei cerimonial, la Llei Moral, o fins i tot totes dues) no pot fer per nosaltres el que més necessitem, que és proveir el mitjà de salvació, un mitjà per salvar-nos de la condemna i de la mort que produeix el pecat. Per això, necessitem Jesús.

Llegeix Romans 8:3 i 4. Què va fer Crist que la Llei, per la seva mateixa naturalesa, no pot fer?

Déu va proveir un remei "enviant el seu propi Fill amb una humanitat semblant a la dels pecadors", i "ha sentenciat el pecat que hi ha en l'home". L'encarnació de Crist va ser un pas important en el pla de salvació. És adequat exaltar la Creu; però, en l'execució del pla de salvació, la vida de Crist "semblant a la dels pecadors" també era extremadament important.

Com a resultat del que va fer Déu enviant a Crist, ara és possible que complim amb els justos requeriments de la Llei; és a dir, fer el bé que requereix la Llei. "Sota el règim de la Llei" (Romans 6:14), això era impossible; ara, "en Crist", és possible.

Però hem de recordar que fer el que requereix la Llei no vol dir guardar bé la Llei per a obtenir la salvació. Aquesta no és una opció, mai va ser-ho. Significa, simplement, viure la vida que Déu ens permet viure; és a dir, una vida d'obediència en què hem "hem clavats a la creu els desitjos de la carn juntament amb les seves passions i les seves cobejances" (Gàlates 5:24), una vida en la qual reflectim el caràcter de Crist. "Caminar", a Romans 8:4 (*SBT*), és una expressió idiomàtica que significa "comportar-se" (*BEC*), "conduir-se". La paraula *carn* denota la persona no regenerada, tant abans com després de la condemna. Comportar-se "d'una manera carnal" (*BEC*), caminar "segons la carn" (*SBT*) és estar controlat pels desitjos egoïstes.

En contrast, caminar segons l'Esperit és complir els requeriments justos de la Llei. Només amb l'ajuda de l'Esperit Sant podem complir aquests requeriments. Només en Crist Jesús hi ha llibertat per fer allò que la Llei requereix. A part de Crist, aquesta llibertat no existeix. A qui és esclau del pecat l'hi és impossible fer el bé que vol fer (*veure* Romans 7:15, 18).

Com de bé guardes la Llei? Deixant de banda qualsevol idea d'obtenir la salvació mitjançant la Llei, es compleix la "justícia de la Llei" en la teva vida? Si no, per què no? Quins pretextos utilitzes per racionalitzar el teu comportament?

LA CARN O L'ESPERIT

“Perquè els qui són conforme a la carn, posen el pensament en les coses de la carn, però els qui són conforme a l'Esperit, en les de l'Esperit. Perquè la manera de pensar de la carn és mort, però la manera de pensar de l'Esperit és vida i pau” (Romans 8:5, 6)*. Medita en aquests versicles. Quin missatge bàsic extreus d'ells? Què et diuen sobre el teu estil de vida?

“Són conforme” s'utilitza en el sentit de “són segons” (*kata*, en grec). “Posen el pensament” aquí vol dir “fixen o ocupen la ment en”. Un grup fixa la seva ment en satisfer els desitjos naturals; l'altre fixa la seva ment en les coses de l'Esperit, per seguir els seus dictats. A causa que la ment determina les accions, els dos grups viuen i actuen de manera diferent.

Què és el que la ment carnal no pot fer? Romans 8:7, 8.

Fixar la ment en complir els desitjos de la carn és, en realitat, estar en un estat d'enemistat contra Déu. Qui ocupa així la seva ment no es preocupa per fer la voluntat de Déu. Fins i tot pot estar en rebel·lió contra ell i violar la seva Llei obertament.

Pau vol emfatitzar especialment que, si estàs separat de Crist, t'és impossible guardar la Llei de Déu. Una i altra vegada, Pau torna sobre aquest tema: no importa quant ens esforcem, separats de Crist no podem obeir la Llei.

El propòsit especial de Pau era persuadir els jueus que necessitaven alguna cosa més que la seva “Torà” (Llei). Per la seva conducta havien demostrat que, tot i tenir la Revelació divina, eren culpables dels mateixos pecats que els gentils (Romans 2). La lliçó de tot això era que necessitaven el Messies. Sense ell, serien esclaus del pecat i incapaços d'escapar del seu domini.

Aquesta va ser la resposta de Pau a aquells jueus que no podien entendre per què el que Déu els havia donat a l'Antic Testament ja no era suficient per a la salvació. Pau va admetre que tot el que havien estat fent era bo, però que també necessitaven acceptar el Messies que havia vingut.

Repassa les teves últimes 24 hores. Les teves obres, van ser de l'Esperit o de la carn? Què et diu la teva resposta sobre tu mateix? Si van ser obres de la carn, quins canvis has de fer i de quina manera pots aconseguir-ho?

* A *BEC*: “Perquè els qui segueixen els impulsos de la carn s'interessen per les coses carnals, i els qui segueixen l'impuls de l'Esperit s'interessen per les espirituals. Els impulsos carnals duen a la mort, mentre que l'impuls de l'Esperit duu a la vida i a la pau”. (Nota del traductor).

CRIST EN TU

Pau prossegueix amb el seu tema, contrastant les dues possibilitats que la gent enfronta en la seva vida: viure segons l'Esperit, és a dir, l'Esperit Sant de Déu, que se'ns promet; o viure segons la seva naturalesa pecaminosa i carnal. Una porta a la vida eterna; l'altra, a la mort eterna. No hi ha terme mitjà. O com Jesús mateix va dir: “Qui no és amb mi, està contra mi; i qui no recull amb mi, escampa” (Mateu 12:30). No es pot ser més clar, o més negre i blanc, que això.

Llegeix Romans 8:9 al 14. Què se'ls promet als que es lliuren plenament a Crist?

La vida “subjecte a la carn” es contrasta amb la vida “subjecte a l'Esperit”. L'Esperit de Déu, l'Esperit Sant, controla la vida “segons l'Esperit”. En aquest capítol, se l'anomena l'Esperit de Crist, potser en el sentit que és el representant de Crist i, per mitjà d'ell, Crist habita en el creient (Romans 8: 9, 10).

En aquests versicles, Pau reprèn una il·lustració que va utilitzar a Romans 6:1 a l'11. Figurativament, en el baptisme es destrueix “el cos del pecat” (és a dir, el cos que va servir al pecat). “L'home vell que hi ha en nosaltres ha estat crucificat amb ell” (Romans 6:6). Però, com en el baptisme, no només hi ha un enterrament, sinó també una resurrecció, de manera que la persona batejada ressuscita per caminar en vida nova. Això implica ajusticiar el vell jo, una decisió que hem de prendre personalment cada dia, a cada moment. Déu no destrueix la llibertat humana. Fins i tot després de destruir al vell home de pecat, encara és possible pecar. Pau va escriure als Colossencs: “Per tant, feu morir els vostres membres que són de la terra [...]” (Colossencs 3:5, *SBT*).

Per tant, després de la conversió, encara s'haurà de bregar amb el pecat. La diferència és que la persona en qui l'Esperit habita compta ara amb poder diví per a vèncer. A més, com la persona ha estat alliberada tan miraculosament de l'esclavatge del pecat, es veu obligada a no tornar a servir de nou al pecat.

Medita en aquesta idea que l'Esperit de Déu, que va ressuscitar Jesús de la mort, és el mateix que habita en nosaltres si l'hi permetem. Pensa en el poder que hi ha per a nosaltres! Què ens impedeix aprofitar-lo tant com poguem?

L'ESPERIT D'ADOPCIÓ

Com descriu Pau la nova relació en Crist? Romans 8:15. Quina esperança trobem en aquesta promesa? De quina manera la concretem en la nostra vida?

Pau descriu la nova relació com un alliberament del temor, de la por. Un esclau està captiu; viu en un estat de constant temor vers el seu amo. Ha de suportar no obtenir res dels seus llargs anys de servei.

Però no és així amb els que accepten a Jesucrist. En primer lloc, el seu servei és voluntari. En segon lloc, el serveixen sense por perquè “l'amor complet foratiga la temença” (1 Joan 4:18)*. I, en tercer lloc, es converteixen en hereus d'una herència de valor infinit.

“L'esperit de servitud s'engendra quan es procura viure d'acord amb una religió legal, mitjançant esforços per complir les demandes de la Llei per la nostra pròpia força. Només hi ha esperança per a nosaltres quan ens posem sota el pacte fet amb Abraham, que és el pacte de gràcia per la fe en Jesucrist. L'evangeli predicat a Abraham, per mitjà del qual va tenir esperança, és el mateix evangeli que ens és predicat a nosaltres avui, mitjançant el qual tenim esperança. Abraham va contemplar Jesús, qui és també l'Autor i Consumador de la nostra fe” (“Comentarios de Elena G. de White”, a CBA 6:1077).

Què ens dóna la seguretat que Déu realment ens ha acceptat com a fills? Romans 8:16.

El testimoni interior de l'Esperit confirma la nostra acceptació. Si bé no és segur deixar-se portar merament pels sentiments, els qui han seguit el millor que han pogut la llum de la Paraula escoltaran una consoladora veu interior que els assegurarà que han estat acceptats com a fills de Déu.

De fet, Romans 8:17 ens diu que som hereus; és a dir, som part de la família de Déu i, com a hereus, com a fills, vam rebre una meravellosa herència del nostre Pare. No és una cosa que hàgim obtingut, sinó que la rebem en virtut de la nostra nova condició davant de Déu; una condició que rebem mitjançant la seva gràcia, que tenim a la nostra disposició gràcies a la mort de Jesús en favor nostre.

Com de prop estàs del Senyor? Realment el coneixes o simplement saps sobre ell? Quins canvis has de fer a la teva vida per poder caminar més a prop del teu Creador i Redemptor? Què et deté, i per què?

* A SBT: “l'amor perfecte llança fora el temor”. (Nota del traductor).

PER ESTUDIAR I MEDITAR: “El pla de salvació no ofereix als creients, abans d'arribar al Regne, una vida lliure de patiments i proves; per contra, els demana que segueixin a Crist en la mateixa senda d'abnegació i blasme. [...] Per mitjà d'aquestes proves i persecucions, el caràcter de Crist es reproduïx i es revela al seu poble. [...] La nostra participació en els patiments de Crist ens educa i disciplina, i ens prepara per compartir la glòria del món futur” (*CBA* 6:565).

“La cadena que s'ha fet baixar del Tron de Déu és prou llarga com per arribar a les majors profunditats. Crist pot treure els pecadors més empedreïts de l'abisme de la degradació, i col·locar-los on se'ls reconeixerà com a fills de Déu i hereus amb Crist de l'herència immortal” (*TI* 7:217).

“Un Ésser, honorat per tot el Cel, va venir a aquest món per estar a la naturalesa humana al capdavant de la humanitat, per a testificar davant els àngels caiguts i davant els habitants dels mons no caiguts que, mitjançant l'ajuda divina que ha estat proveïda, tots poden caminar pel sender de l'obediència als manaments de Déu [...].

”El nostre rescat ha estat pagat pel nostre Salvador. Ningú està forçat a ser esclavitzat per Satanàs” (*MS* 1:363, 364).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Torna a llegir les cites d'Ellen G. White de l'estudi d'avui. Quina esperança podem obtenir d'elles? Més encara, com podem fer realitat aquestes promeses de victòria en la nostra pròpia vida? Per què, amb tantes coses que se'ns ofereixen en Crist, distem molt de ser el que realment podríem ser?
2. Diàriament, de quines maneres pràctiques pots seguir “l'impuls de l'Esperit” (Romans 8:5)? Què significa això? Què desitja l'Esperit? Quines coses mires, llegeixes o penses que et dificulten aconseguir això en la teva vida?
3. Reflexiona més sobre aquesta idea que estem d'una banda o de l'altra de la Gran Controvèrsia, sense termes mitjans. Quines són les implicacions d'aquesta crua realitat? El fet d'adonar-te d'aquesta important veritat, de quina manera hauria d'impactar en el nostre estil de vida i en les decisions que prenem, fins i tot en les “petites” coses?